

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักษาสัตย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๗/๒๕๔๕

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายเสวต ทองرمย์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คำร้อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๒๕๕ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อเท็จจริง

นายเสวต ทองرمย์ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๔๕/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๐ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป จึงถือว่า นายเสวต ทองرمย์ เป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ตามมาตรา ๒๕๒ ภายใน ๓๐ วัน เมื่อเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง ๑ ปี

ต่อมานายเสวต ทองرمย์ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากตำแหน่ง โดยขอให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบและพบว่า นายเสวต ทองرمย์ ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้ง ๓ ครั้ง ก็อ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง เมื่อพ้นจากตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ๑ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยลำดับได้ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๖/๓๘๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ แจ้งให้นายเสวต ทองرمย์ ชี้แจงข้อเท็จจริง

ต่อมนายเสวต ทองรย์ ได้มีหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๓ มายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งว่าตนไม่ทราบความจริงว่าต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ก็มิได้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาแจ้งต่อ ป.ป.ช. แต่อย่างใด

(๑) ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือที่ ปช. ๐๐๐๖/๕๑๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ อีกรังหนึ่งให้เร่งชี้แจงข้อเท็จจริงและแจ้งไทยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ซึ่งนายเสวต ทองรย์ ได้ทำหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยยืนยันว่าได้ชี้แจงแล้วตามหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๓ พร้อมส่งสำเนาคำชี้แจงดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกรังหนึ่ง แต่ก็ยังมิได้ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่อย่างใด

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๔ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ว่า นายเสวต ทองรย์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้พิจารณาในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ดังนี้

(๑) ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า นายเสวต ทองรย์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้ ในรัฐธรรมนูญ

(๒) ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดห้ามนำให้นายเสวต ทองรย์ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ฯ เป็นเวลา ๕ ปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๓) ศาลมีอำนาจเพิ่มเติมเป็นหนังสือ และให้อcasผู้ถูกร้องจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

(๔) หลังจากความพยายามที่จะติดต่อกับนายเสวต ทองรย์ หลายครั้งหลายรูปแบบ ก็ปรากฏว่า นายเสวต ทองรย์ มิได้ส่งคำชี้แจงได้ฯ มา�ังศาลรัฐธรรมนูญ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๐) และ มาตรา ๑๐ (๒)

มาตรา ๔

“ข้าราชการการเมืองได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมืองดังต่อไปนี้ . . .

(๑๐) ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี...”

มาตรา ๑๐

“ข้าราชการการเมืองนอกจากตำแหน่งรัฐมนตรีออกจากตำแหน่งเมื่อ...

(๑) ลาออก ... ”

(๒) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕

มาตรา ๒๕๑

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) สมาชิกวุฒิสภา

(๕) ข้าราชการการเมืองอื่น

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

“บัญชีตามวรรคหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริง ของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษี ที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ ทุกหน้าด้วย”

มาตรา ๒๕๒

“บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๒๕๑ ซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

“ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่น

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกรังหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มาตรา ๒๕๕

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจะใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้หรือจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีการกระทำดังกล่าวแล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ฯ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

“เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้าดต่อไปและเมื่อศาลมีคำสั่งของรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้าดแล้ว ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๗ มาใช้มั่งคับโดยอนุโลม”

๓) พระราชนัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๗

“เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชนัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญกำหนด หรือจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบด้วยทางโழยจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ข้อพิจารณา

๑) เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราามการทุจริตแห่งชาติรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องมิได้เย็นบัญชีฯ ภายใน ๓๐ วัน ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติทั้ง ๓ ครั้ง

๒) ส่วนการขอลาออกจากนายเสวต ทองมรรษ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ นั้นมีผลสมบูรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ (๒)

คำวินิจฉัย

จากข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องมิได้ล่วงคำชี้แจงใดฯ นายังศาลรัฐธรรมนูญประกอบกับข้อกฎหมายห้างตัน จึงวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้องจะใจไม่เย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ อย่างครบถ้วนทั้ง ๓ ครั้ง ผู้ถูกร้องจึงต้องด้วย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ซึ่งต้องถูกห้ามสองสถาน แต่ในกรณีนี้ผู้ถูกร้องได้พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปแล้ว จึงต้องห้ามให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ฯ
เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๕๕ สถานเดียวซึ่งในกรณีเห็นควรให้ “นับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีการกระทำดังกล่าว” คือ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่คณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติลงมติว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบ (มิใช่วันที่นายเสวต ทองรัมย์ ขอลาออกจากตำแหน่ง ซึ่งเป็นการพ้นจากตำแหน่ง
ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายระเบียบข้าราชการการเมือง) เพราะมีข้อเท็จจริงต่างกับคำวินิจฉัย
ของศาลรัฐธรรมนูญคำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔

ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักษาสัตย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ